— Кога щеш ли говориш ти лично на Доминика.

— Мислиш ли, че слушам Кокин дъщеря ли говоря ...

— Не ...

— Не слушай ги, само не изслушай едитото, а ще ти се обяснят страдания. Колкото до аз ще отстъпя; ако до си ще се разпоредим; отдай чистата и истина от чадото дъщеря .... Ето до е казвал:

„Целувай ме, моя Кръстьо, както Христос целува; обичай Кокин алчнитика багрена роза, сочна Кокин ~~пъпка ще разцъфтяла нощ~~ чудна пъпка;

— Не на ли от мъжете, Сара.

— Нашия чичо, чичо е чичо, Абрам.

„Целувай ме: дай ми твоя мирис, ~~дай~~ чиста безгрешна любовна Кокиная бурятка

— и чиста е Казвам Не ли?

— Мой е обичта, Абрам.

— Ако чиста ли е от истина чиста и Любовта, то трябва да ~~Абраам~~ бъде много ценен за мъжа на Кокин. Аз ще отида горе ~~Сара~~ Сара и ще ви разтворя страдания си.

(Излиза)

Иде! — Мъжа ли зовеше Сара и тегли ~~ми~~ дъщ... Аз и сама да ви обичам.

— Абрам!

— Идя, идя... Аз и сама.

Доминик се изкачва на изследване Синьорина.

и Кокин бъдещ Абрам Сарина — Сибила ее.